

sim cedentibus, subeuntem navem ducente: ait in eo Plutarch. Sumpsit ex Livio, qui lib. 45. sect. 93. Regia nave (inquit) ingentis magnitudinis, ornata Macedonicis spoliis, non insignium tantum armorum, sed etiam regiorum texturium, adverso Tiberi ad Urbem est subvectus, completis ripis obviam effusa multitudine. Ita ergo à patria susceptus; sed ab æmulis, suis instigantibus militibus, plus iusto suspensus est triumphus. Videtis, 28. Februar. n. 17.

Imago 70-
vis multi-
plicibus au-
ribus &
oculis, &
sine illis.

12 In Creta pompa simulacri Jovis, ibi nati, cujus caput sine auribus. Plutarch. in Eumene, qui iterat de *Iside & Osirid*. Sine auribus exponebatur, sed quatuor præstabat oculis. Stuck, de *Sacrif. Gentil.* cap. 112. Apud Cretenses oculis & auribus carebat. Apud Argivos fuit trinis oculis: apud Spartanos quaternis auribus & toridem manibus. Arbitror causam allegoricam esse; unde quantum auguror, fictum reor, ut aliquid ad mentionem ac documentum. Fingebarur in Creta ejus imago sine auribus (ait Natal. Comes, 2. *Mytholog.* cap. 1.) quia Regibus non conveniat nugis audire: cum tamen ad diligentiam administrandi, quatuor aures *Lacedæmones* inungerent, & aquilam propter perspicacitatem. Chartariis cum præfatas imagines demonstrasset; Antiquos sæpe (ait pag. 101.) in statu effingendis id spectasse, ut ijs quale esset Principis munus, adumbrarent. Idem Causin. 2. *Symbol.* 44. Apud Reges, maxime Persarum, erant ministri, qui *Oculi*, & *Aures* dicebantur Regis. Nescio, an horum intuitu, sine auribus, cum illis multiplicatis; sine oculis, & illorum multiplici lumine Numinis Supremi ornabatur statua: igitur juxta prudentiam pendendum, an oporteat ad sentum sine sensibus esse, an magis uti. Non inhibetur rationalis in sensationes facultas, sed jugulatur virulenta malignitatis curiositas. Ovven. lib. 1. Epigram. 109. appositè:

Ovven.

Si non audires dicentem falsa curiosis
Auderet falsum dicere nemo tibi.

Alio sensu ejusmodi Deorum mutila effigies, haud quibat venire in cogitationem hominis: cum vel Ethnici Jovem vocaverint *Animam mundi*. Rhodigin. 7. cap. 14. & 20. cap. 10. Pliniusque, 2. cap. 7. *Quisquis est Deus & quacunque in parte* (ait) totus est sensus, totus visus, totus auditus, totus anima, totus animi, totus sui. Quapropter effigiem Dei, formamque querere; imbecillitatis humane reor.

13 Inter Lacones Sacra Achilleia in Achillis honorem. Meurs. *Grac. feriat.* Pau-

san. cap. 103. inquit: *Achillis fanum, quod recludi religio est: at puberibus omnibus, quocumque in Plataneum pugnaturi descendunt, solenne est, Achilli ante pugnam rem divinam facere.* Mira comminiscuntur Greculi. Illicò atque à Paride in templo sagitis confosus translatus est à matre Thetide in insulam Albam (quæ est in Boristhene) ita dictam ab Ardeis albis ibi commorantibus: & non alio adductus, quoniam illuc, quam peribat, translata à Diana fuit Iphigenia, cujus sacrificium in Aulide totis viribus studuit impedire: ibique Achillem asseritur habere gymnasia ad cursum, discum, & artem athleticam. Rhodigin. 14. cap. 4. Hac de causa insula quæ prius Alba, Achillis Insula dicta. *Achillis insula est* (inquit Solin. cap. 22.) cum ade sacra: quam adem nulla ingreditur ales, & quæ forte adlocerint, rapim fugam properant. Plin. 10. cap. 29. Nec ulla avis in insula, qua sepulchrum est Achilles infestat sacram adem. Ibi jacent ossa, ob quorum venerationem etiam aves fugiunt fanum, ne perturbent tanti Principis vel post mortem pancreaticum exercitium. Urnam ejus auream in Chio insula apparuisse, & in propria, puellam Trojanam ab illo discertam, cum reliquis nugis & fictionibus dictis ac dicendis, profert Philostrat. *Heroic.* in *Neoptolemo*, qui ut mira, etsi ludicra effutiat; post mortem Amazones vicisse & ejus classem summerfisse, aperta fronte gloriabundus asserit. Vide 23. *August.* *Ossa Achillis aureo vase, quod largius est Thetidi Bacchus, recondita fuisse memorant.* Natal. Comes, 9. *Mytholog.* cap. 12. *Ejus tumulo floribus amaranthi coronato.* Rhodigin. 17. cap. 21.

14 Sepultus est, sed in insula revixit, & quæ in vita agebat gloriosè cum Heroibus paris virtutis exercet. Audiatur infania. *Insula Achillis tumulo ejus vivi clara.* (Plin. 4. cap. 12.) ad formam gladii porrecta, exercitatione ejusdem cognominata *Dromos Achilleos*. Quid non effutiet obcæcata Gentilitas? *Helenam nupsisse Achilli, ubi ille in campos Elisios post mortem descendit; memoria prodidit Ibycus: insit, quò dudum, Natal. Com.* Ad insulam appulsi ob vulneris medicamen (quippe erat saucius) oraculo Apollinis, Leonymus. Cum vero jam sanatus domum revertisset (subdit Pausan. cap. 102.) commemorasse, Achillem se, unà Patroclum vidisse; & Achilli quidem nuptam Helenam. Adhuc gliscit fabula. *Heroes haud ingenium illud verus, quod olim habuerunt in vita, penitus deponunt. Achilles arma pertractat. Is adhuc insulam colit, in ma-*

Achilles,
post mor-
tem trans-
latus à The-
tide.

Iphigenia
quò ducta
rapim ad Dia-
na?

Insula
Achillis.

Ejus ossa.

Post obitum
duxit Helle-
nam.

ri Pontico juxta Danubium positam, ejusque templum & ara visuntur; ad quam tamen nemini patet accessus, quin non prius sacrificium obrulerit: id si rectè peractum est, in insulam ascendit. Sæpius nauta viderunt Semideum, flavicomum, Pyrrhicam exercentem, aureis armis ornatum. Sunt qui eum nunquam aspexerunt, plaudentem tamen audiverunt. Sunt etiam qui simul utrumque, & audiverunt & viderunt. Interdum tamen accidit, ut cum invitus quis pernoctaret in insula; dormientem illum Achilles excitaret, deductumque in tabernaculum, adhibuerit epulis; in quibus Patroclus propinabat, Achilles citharam pulsabat: auditumque est Thetidem interfuisse convivio, nonnullosque alios demones, ex quibus constitutus est chorus. Hæcenes Maxim. Tyrius, *serm.* 27. Dæmones dixit. Profectò collimavit. Ita blaterat barbà philosophus. Jo! Somnium vigilantis plaudite.

15 His creditis nugis, templa Achilli Lacones dedicarunt, & festos etiam dies quotannis agitant. Pausan. cap. 107. Agitabant, quia Pyrrhicè in sacris saltabant, ad blandimen genij Achillis. *Ea saltatio armata fuit* (inquit Rhodig. 5. cap. 3.) erat gladiorum cum scuris collisio: saltabantque bellicum quidam & entheon. Diximus aliquid in *Prolog.* §. 5. n. 3. reliqua in *Ludis Pyrrhicis*. In Epiro elevatus Achilles apotheosi sacra in Numen. Nonnius, in *Goltz. Græciam*, *Tabul.* 4. Templum ejus recludi nequibat, quandiu bellum peristebat, adinstar Romanorum cum templo Jani. *Lazerd.* in *Virgil.* 7. *Æneid.* v. 607. n. 14. In Elide etiam sacrum Achilli refert Paulanias. Ibi (ait, cap. 202.) non ara, sed inane monumentum, ex Oraculo dedicatum. Ad illud Elea matrona, primis ludorum virijs, die stato, inclinante jam in vespertum Sole, inter ceteros quos Achilli habent honores, solemniter peccus plangunt.

16 Inter Ægyptios dies infaustus & ater, propter truculentiam sævitæ Regiæ Ægypti, in ultionem ab indigenis fratris perempti. *Diarr. Ægypt.* In illo regno ex tot Principibus (qui in solium semper assumpti præclaris dotibus) decem & octo duntaxat fuerunt elienigenæ ex Æthiopia, & una mulier. *Mulier, quæ regnavit, fuit nomen idem, quod Regina Babylonica, Nitocris* (prodit Herodotus, 2. n. 28.) quam dicebant ultam fuisse fratrem, ab Ægyptijs, apud quos regnabat, interemptum; cum ad illam regnum detulissent. Nam extruxisse eam permagnum edificium subterraneum, per causam quidem novi operis, animo autem aliud

agentem. Convocatis ad convivium multis, quos præcipue noverat fraternæ cadis auctores fuisse, per occultum specum immisisse flumen discumbentibus. Hæc de illa referebant sacerdotes: præterquam quòd ubi hoc fecisset, eam conspersisse multo cinere edificium; quo impunita esset. Nec verbum apud alios inveni de Æthiopia Nitocre, sub regimine foeminarum, nec in Abenragel, nec in Diodor. Siculo. Fuisse Ægyptum post summerfionem Pharaonis sub potestate foeminarum (quarum prima Daluka, præstigiatrix insignis) per annos 160. astruit Kircher. *Tom. 1. Oedip. Ægypt.* *Syntagm.* 1. cap. 9. Aliam non nominat.

DIES XXV. JANUAR.

1 **G**Rad. 5. Solis in Aquario, in quo VIII. K. juxta Plin. Regia stella Leonis occidit. Egimus pridie. *Tempestas gravis.* Ptolom. *imago, Mulier procedens, viro sequente.* Sphær. Arab. *Angues expergescuntur.* K. P. R. *Sequens cauda Capricorni vesperè occidit: Junctin.* K. A. *Qui nati gradu 5. Aquarii vitam laqueo infauste finient.* Jul. Firmic. *Noè hac ipsa die emittit tertio ex Arca columbam, quæ ultra ad illum non est reversa.* *Genes.* 8. 12. *Cogitavit bonus senex sensim arefieri terram: unde post 36. dies, 1. Mart.* aperta fenestella recti Arca, vidit terræ superficiem aridam. Tangit rem Plutarch. sed ut Ethnicus detorquet culumbæ articulum in diluvium Deucalionis. *Proditum fabulis est* (inquit de *Solerzia Animal.*) columbam Deucalioni arcæ emissam, nunciam fuisse tempestatis, cum intro remearet: serenitatis, cum evolaret. Meminit etiam Perer. de *Histor. diluvij*, lib. 12. *disp.* 13. n. 78. & Natal. Comes, 8. *Mytholog.* cap. 18. *Cum terra multos dies sub aquis latuisset; ut experiretur, an aqua decrevisset, & an longè abesset à terra, columbam quandam, quam secum habebat, dicitur emisisse.* Id cum sapius fecisset, eaque citissima eò revolasset, quia non habebat, ubi consisteret; intelligebat aquas nondum satis decrevisse: verum cum avolasset denique, neque amplius rediisset; intellexit sicum jam alicubi esse terram. Eodem die ad finem anni egressionis Israël de Ægypto, à Beseleel & Oliab perfecta sunt tabulae, columnæ, bases atque lectum Tabernaculi foederis. Scaliger. in K.

Columba
mittitur ter-
tio.

Perficiuntur
exteriora
tabernaculi.

2 Anno ab hinc 440. juxta computum Tornielli & Briet. cum sciret Isboeth audaciam Abner in accessu ad concubinam (uxorem minis principalem Saulis) patris sui (quod

(quod nonnulli tribunt libidini, alij conjugio, sed intentione præoccupandi regnum, de quo vide Serar. in 2. Reg. 3.) increpuit, & verbis inusit. Joseph. 7. Antiq. cap. 1. infimulationem vocat: idem astruit Vatabl. Ille objurgatus ægrè tulit, sive dignè, sive indignè: minaturque est irà, regnum Israël, quod suis viribus, haud jurè per ferè octo annos, decursos à morte Saul (de quo 7. Septembr. n. 4.) occupaverat; translaturum ad David, cui totum Israël in regnum promiserat Dominus. Rex præ timore tacuit, & ab Abnere perficiendum non credidit; sed ille in proposito permanfit, uti videbimus postmodum, n. 2.

3 Postquam die 18. ut vidimus à n. 3. Jeroboami per Ahiam confirmata spes in regnum, quam foverat inter Principes Ephraim, & celare debebat usque ad tempus; discrimini capitis, ni fugisset, fuit expositus: igitur cum inter cives provulgasset oraculum, sciens Salomon ab illo seminatatas discordias, ut deponeretur è throno, voluit interficere Jeroboamum. 3. Reg. 11. 40. Magis quam maledicentia & regie dignitatis contemptus, Salomonem pupugit quod audacia astrueretur infallibili vaticinio, quod in cunctorum ore, ut citius pro Salomone Jeroboamus elevaretur in thronum. *Propheta verbis erectus ad spes magnas (inquit Joseph. 8. Antiq. cap. 2.) cum esset alioqui ambitioso & inquieto ingenio; quamprimum in suam provinciam pervenit, non immerito presagij Prophetici sollicitare populum cepit; ut à Solomone deficeret, ipsique principatum deferret. Cujus conatibus & insidijs cognitis, Salomon volebat eum comprehendere & occidere. At ille ad Susacum Aegypti Regem profugus, & presens periculum evasit, & manendo illic usque ad Salomonis obitum, regno Israëlítico incolumen servavit. Ahiam fugisse cum Jeroboamo, asserit Briet. Ann. 3055. Nescio quo fulcro dictum, unde voluntarium cogito. Ibi ergo mansit, vel manserunt tribus annis. Idem ibid. Petr. Alexandr. in Chron. pag. 217. asserit ope Regis Aegypti Safacimi (qui Sefac) Jeroboamum assumptum in Regem Israël, post Salomonis obitum, cujus filiam in uxorem traderat.*

Abner increpuit ab Joseph.

Jeroboamus Aegyptum profugit.

An etiam Ahias?

rio, Tom. 4. T. 3. n. 13. Vaticinatum cum morte Rapsacis à Salomone, asserit Thargum Costi, sicut paria inveniuntur in Talmud, in tract. Midras. Ita igitur exponitur illud Eccl. 10. 9. *Qui transfert lapides, affligetur in eis; & qui scindit ligna, vulnerabitur ab eis.* Pende. Inquit Rex & Propheta Salomon: *Compertum habeo, Manassen Jeze-Kia filium, eò scelere deductum iri; ut simulacra & lapides adoret: quare in manus Regis Afsyriorum veniet, qui eum frenis domabit; quia vel ab ipsis radicibus sermones legis in tabulis lapideis incisos, evulserat; cujus sceleris daturus est certè penas. Rabsacas quoque, illius frater futurus est, ut ligneas imagines adoret; & de verbis legis (qua in Arca in lignis Sethim fabrefacta, donata & scripta erant) decedat: cujus gratia per manus Angeli Domini, igne cremabitur.* Illo in tempore cœpit prophetare Nahum in Chaldeos, & Habacuc in Judæam & Jerusalem. *Seder-Olam, cap. 20.*

Manasse radit tabulas legis, ab Arca extracta.

Rapsace uritur ab Angelo.

Prophetant Nahum & Habacuc.

5 Qui in ultionem properabant, specie obedientie, prope & tot numerosis copijs, pervenerunt Jerosolymam, Alcimus videlicet & Bacchides; uti relatum die 16. n. 6. Ut paulisper quieverunt, lese legatos Regis Demetrii dicentes, nunciare jusserunt Machabæo, fratribus & cunctis sacram & publicam administrationem habentibus, & etiam militarem, uti erant Afsidæi; haud in aliud propositum advenisse, nisi ad pacem conciliandam, & firmandam amicitiam, insidias dolo malo occultentes, ut capere possent Machabæum. Hujus animum sagacem, & Syrorum perfidie presagium, proposita non latuerunt: etenim exercitus copiosus haud indicabat pacem, sed pacis tantum speciem. Scribæ & Afsidæorum nonnulli, optantes pacem, quasi accepturi in dolo & simulatione luporum sub ovina pelle; syncerè accedentes, quia Alcimus sacerdos ac ex progenie Aaronis, veram querebant pacem, & ad illam meditata consilia. Alcimus verbis mellitis allexit, ut spe innocentes laetaret, & satis credulos comprehendere posset, & incautos opprimeret. Ita fecit: ex eis comprehensos sexaginta in una die ex Afsidæis occidit, violato jure-jurando. Quapropter, quasi pace datà terris, horum nece, & constituto in Pontificatu Alcimo; Bacchides castra movit ab Jerusalem in Bethzecham juxta Jordanem (ut signat Adrichom. in 1. Manass. n. 18.) ubi refugas & alios quosdam de populo occidit, & cadavera in puteum projecit. Unde traditâ parte exercitus Alcimo, & commissa civitate ac regione; quasi jam rebus ipsi creditis à Rege factis

Alcimus insidatur Machabæo.

Afsidæos occidit.

Bacchides revertitur ad Regem.

tis provisum; ad eum Antiochiam revertitur. Raclin. ex 1. Machab. 7. à 8. Serar. Alapid. Sanctius, & D. Thom. hic. Petr. Comest. cap. 6. Adrichom. in Chron. Ann. 3800. Saliar. & Turcellin. 3892. Torniel. 3893. n. 2. & Petav. 10. de Doctrin. tempor. à cap. 50. & 1. p. Rationar. lib. 4. cap. 10. fuscè que Joseph. 12. Antiquit. cap. 16.

6 Anno ab hoc articulo, 214. juxta Briet. Die vigesimaquinta Adur veneno tollitur Antipater Herodis Magni. Raclin. Quia hic fomes tot seditionum in Judæa, strictam quis fuerit, objicietur: igitur per illum Idumæa dominata est filijs Jacob, excutiens jugum per tot secula cervicibus impositum, ut Itacus prædixerat. *Genes. 27. 40. propèque erat Meisæ adventus (ut contigit regnante filio Herode) juxta Jacobi prophetiam. Ibid. cap. 49. 10. Ejus gesta refert Egesippus, 1. de Excid. Urb. à cap. 14. & Joseph. 1. de Bell. à cap. 5. ac 14. Antiq. à cap. 2. Hic Idumæus, ex Cypre Arabica quatuor filios suscepit; Phafelum, Herodem, Josephum, & Pheroram, filiamque unam, nomine Salomen, quæ regnante fratre Herode, pomum Discordiæ projecit in aula. Varia bella gessit pro Hyrcano, ut restitueretur in Regnum & Sacerdotium, seu potius ut ipse haberet totius regni dominatum, & Hyrcanus tantum titulum. Occiso ab Agyptijs Pompejo, transiit ad Cæsarem, quaerens ejus clientelam auxilio opportunè præstito Mithridati, Julij Duci, in bello adversus Aegyptum. Unde cum Cæsar in Syria esset, & Hyrcanum in Pontificatu confirmasset, eò quod etiam ipse pro illo cum Antipatro profectus fuisset Aegyptum (ut narrat Strabo apud Joseph. d. cap. 15.) Romanâ civitate donavit.*

Idumæa, quando excusit à se Israelitarum jugum.

Quis Antipater Idumæus?

Cæsar eum summe honorat.

8 Statim Judææ militiæ Præsidem Antipater constituit Phafelum, & Galitiæ Herodem; ut penes se habens regni nervos, non aliud Hyrcanus faceret, nisi quod Antipater vellet, qui populo quidem gratus, sed nobilibus odiosus (Joseph. 1. de Bello, cap. 9. 14. Antiquit. cap. 17. cum Egesippo, 1. Excid. à cap. 25.) licet Judæis à Romanis, potissimè Cæsare, privilegia cum singulambus prærogativis, honoribus & immunitatibus, attulisset; quæ referuntur ab eodem, d. cap. 17. Postquam, occiso in Senatu Cæsare, venit D. Calsius in Syriam, & voluit propter negligentiam in colligendis tributis, occidere Malichium, seu Malchum (inter Judæos Principem & amicum Pontificis Hyrcani) eumque liberasset Antipater; Malichius perfidè, ut dominatione potiretur, insidiabatur Antipatro: unde corrupto pincernâ Hyrcani, apud quem ambo epulabantur; veneno iustulit. Nec filij Phatelus & Herodes palam necem ulti sunt, sed Phafelo incumbente in constructionem paterni sepulchri; Herodes jussu Calsij, à militibus Romanis in littore Tyri, fecit confodi. Idem d. de Bell. cap. 10. & Antiquit. cap. 20. quem sequitur Egesipp. d. cap. 28. Saliarus, Brietius, Turcell. Ann. 4011. Torniel. 4012. n. 1. Genebrard. 4020. & Petr. Comest. in 2. Machab. cap. 18.

Favet magno opere Judæis.

Antipater tollitur.

Malichius occiditur.

9 Anno Christi 31. dies decimus novus ejus sacri jejunijs in monte. Anno 32. revertuntur discipuli ad illum gaudibundi de expulsiõibus demoniorum, ab illis factis: sed illis dixit, haud ex fuga dæmonum verum gaudium; sed quia illorum nomen erat in cœlis scriptum. *Castell. ex Luc. 10. Calixtus Placentin. Supput. tempor. non redditum assignat, sed missionem discipulorum cum potestate super omnia dæmonia; cum Salvatore in Capharnaum cœpisset prædicare poenitentiam. Alva verò Tabul. 5. astruit simulatque venerunt discipuli, Jesum designasse alios septuaginta duos, & eos misisse binos ante faciem suam, ut præparent viam in susceptionem veritatis; ex Luc. 10. cit. Minimè cohæret ordo cum tenore sacri capitis; eò quod reversi dicantur, priusquam à Salvatore mitterentur.*

Dies XIX. jejunijs Christi facti.

Capitulum

10 Romæ Capitolium de cœlo tactum. *Prad. Parerg. Nonnunquam observatum ut prodigium; uti præmisimus, die 10. n. 14. Incensum sæpe videbimus, 6. Jul. Quæ ex fulmine templi tunc strages, & à quo factum, præmittitur; duntaxatque signatur demissum è cœlo fulmen in die, qua sacra celebrabantur Constantiæ. Numinis hujus imago, erat foemina stans, hastam ha-*

Capitulum tactum è cœlo.

Sacra Constantiæ.